

tjak og meiningar**Betur er sjálvur at eiga
enn bróður at biðja**

Tað skal ikki vera nokur loyna, at eg havi fingið nógvar ábreiðslur fyri greinir minar um møguleikarnar fyri politiskum arbeiði á Løgtingi. Tað eru floksfelagar, sum hava funnist at, og tað heldur harðliga, men tað hava so sanniliga eisini verið positivar viðmerkingar.

Eg standi við tað, sum eg havi skrivað, og eg fari framvegis at gera minar viðmerkingar í blóðunum, tí annan møguleika havi eg ikki.

Tað er mær greitt, at tað er eisini longu komi tyðiliga fram, at avleiðingarnar verða at raka tey veiku í samfelag okkara. Tað fer at raka laginntøkuna, og hartil verður SUDUROYGGIN tað ókið, sum serliga verður at merkja, at nú skal borgarligur politikkur forast.

Tó fari eg ikki at málbera meg soleiðis, sum fyrrverandi landsstýrismaðurin úr tjóðveldinum gjørdi, tá hann til sjónvarpsmannin segði: «Eg voni ikki, at PAULI ELLEFSEN fer at stjála líka nóg úr landskassanum, sum hann stjóla frá okkum».

Um sambandsflokkurin hevur tikið ella forðað tjóðveldinum at fáa ynski síni fram, so er tað TJÓÐVELDIÐ, sum hevur givið eftir, ikki staðið við givin lyfti. Samfeling samgongumanna er heldur vanalig. Viðmerking sambands-høvdinga skal eg koma aftur til eina aðru ferð.

Annars skal eg lata tað liggja enn, hvør, ið hevur stolið mest frá hvarjum. Tað stendur tó greitt fyri vanliga veljaran, at tað er ein, sum stendur verjuleysur, og tað er løntakarinn. Láginntøkumaður og -kvinna hava við hesari samgongu ongan goðan.

Løgmaður var í Sjonvarpinum og segði, at tann fyrra samgongan, sum tó hevur ein landsstýrismann enn, hon hevði samtykt, at láginntøkumarkið fyri tvungnari uppsparing skuldi vera 200 tusund kr. Vit hava broytt tað til 150 tusund, segði hann.

Tað vil siga klárt og tyðuliga, at sambandsflokkurin, verjan av stórinntøkum, hevur kravt at palleba skal pinast meira. At arbeiðarafjöldin skuldi



blóða, og tað er greitt, at tilmælini til tey búskaparlígu tiltøkini, sum hava kostað grundarlagið undir samfelag okkara, tað eru tilmælini frá somu síðu. Tilráðingarnar hava ikki givið arbeiðarafjöldini, men hava kostað, og nú skulu tey aftur pinast eftir meira. Hvat var meira enn rimuligt, at tey, sum hava havt fyrimunir av tilráðingunum, nú voru við at gjalda, men her er so urslitið.

Tað næsta er, at nú skal arbeiðsgevarin verjast, við einum sokallaðum ARBEIDARARÆTTI. Urslitið har verður, sum tað var í FØROYUM fyrr, har tann ákærði var FØROYINGUR, meðan domsvaldið var danskt, og urslitið har eftir.

«Danskt má tað vera, tí harrin forbarmi, at føroyskt í FØROYUM fær livilig kor».

Men tað er ikki úti við hesum, og tað var eisini tað, eg avaraði um.

Skulapakkinn, sum samtyktur varð, har SUDUROY einaferð hevði fingið sin part, skular skuldu byggjast í Høvi.

Tað var ikki ætlanin, at hesir skular skuldu byggjast beinanvegin, tað var ein framtíðar plasering av tí FØROYSKA SKULASKAPINUM!

Tað er strikað av skránni, og seint verður, at vit koma á almennu skrána aftur.

SENTRALISERING- IN er farin í gongd.

Tað var ætlanin, at vit skuldu fáa ein part, og tað

skuldi so vera fiskivinnuskulin, sum skuldi byrja í leigaðum hølum á Tveroyri.

Sambært sjónvarpinum skal hann nú vera á Strøndum.

Hetta er viðvikjandi skulaskapinum, og tað er ikki úti við hesum.

A fiskivinnuøkinum umrøddi eg viðurskiptini hjá

einasta skipi, s um frá Tveroyri fiskar við Ísland.

Tað vóru fleiri skip av Tveroyri, sum høvdu fiskiloyvi við Ísland. Róland og Bláfossur eru lagdir og kvotur teirra eru so byttar til onnur skip, ikki úr SUDUROY. Tað kundi ikki fallið teimum í hug, men istaðin fyri so skóru teir kvotuna hjá AKRA-

LEITI niður.

Hvat hevði verið meira rætt og rimuligt enn, at AKRAKLETTUR hevði fingið nakað av kvotunum hjá hinum skipunum á Tveroyri!

Tó má sigast, at Akraleiti hevur fingið ein tús afturat í Íslandi.

Tó, sum danir siga «en svalt gør ingen sommer».

**SJÁLVTØKAN
SJÁLVTØKAN
SJÁLVTØKAN
SJÁLVTØKAN**



**REIDUPENINGUR
ALT SAMDØGRÍÐ**

VID FR- OG FR/VISA KORTI

Fyrsta uttandura sjálvtoken er sett upp í skósoluni hjá Dánjali í Gongugotuni. Skjott og lætt til pening alt samdøgríð.



UTTANDURA SJÁLVTØKAN Í HAVN